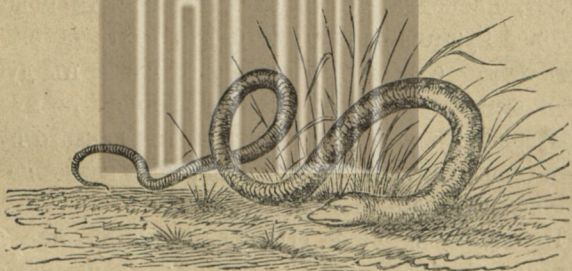

Смокъ.

Смокъ е змия; той е незлобивъ и безвръденъ каквото и гуштеръ-тъ. По наши-тъ мѣста се намиратъ много смоци. Тии се вждятъ по влажни мѣста, изъ плетишта, въ сгради, дори и подъ кѣшти и нѣкой пѣтъ излизатъ по нѣколко наедно да се припичатъ на слънце.

Да разгледа човѣкъ смокъ-тъ отблизу, ште види, че тѣло-то му е дълго и валчесто (той бива дългъ повече отъ два лактя), то е покрито съ твърди луспици; глава-та му е сиво-зелена, гърбъ-тъ му се лѣска като стомана, отъ страни-тъ на коремъ-тъ и по гърбъ-тъ има много бѣли и чърни капчици, а на шия-та има като огърлица жълтникавъ бѣлѣгъ, съ който смокъ-тъ се распознава отъ други-тъ змии, отъ които нѣкои много приличатъ на него. Глава-та на

Смокъ въ $\frac{1}{4}$ естествен. велич.

смокъ-тъ прилича на яйце, нѣ е малко сплескана отгорѣ, и е покрита съ луспици. Въ муцунка-та му, която е възвалчеста отпрѣдъ, има двѣ носни дупчици, които се съединяватъ съ уста-та; очи-тъ му сж безъ клепки; уста-та му, каквото и уста-та на всички-тъ змии, се отварятъ много, зашгото сж доста